

Gouda op weg naar eerste landstitel bij de amateurs seizoen 1958 - 1959
aflevering 4

maandag 18 mei 1959

Gouda - De Spartaan

0-0

Iste beslissingswedstrijd
in VUC-stadion (Wondertent) Den Haag

12.000 toeschouwers

Twee uur zenuwslopende spanning

Gouda-De Spartaan, **de wedstrijd van de gemiste kansen**

Zondag a.s. gaan de kandidaten het bij VUC nog eens overdoen

De Spartaan een club uit Amsterdam-West, is samengegaan met VVA uit dezelfde wijk en speelt nu onder de naam VVA / Spartaan.

Spelers genoemd in het verslag:

Martin Hoogendoorn
Piet Frederiks
Jan Revet
Henk Walthie
Fred de Gruijl
Thijs Verkaaik
Arie van Schaik

Voetbal uitspraken:

Droomkansen werden behandeld of het landmijnen waren.
Gaten zien vallen waar een verhuswagen door heen kon.

Dit leek een kans voor Hoogendoorn maar de Amsterdamse keeper Volder – in prima vorm – kwam met een terrierachtige sprong eerder bijde bal.

*Liefst twee uur lang hebben Gouda en De Spartaan gistermiddag in het Haagse VUC-stadion tegenover elkaar gestaan. Maar zelfs een half uur verlenging heeft in de beslissingswedstrijd om het **kampioenschap van de Westelijke amateur eerste klasse** geen triomfator kunnen aanwijzen.*

Twaalfduizend kijkers hebben gezien, hoe zowel Amsterdammers als Gouwenars – de laatsten vooral – de mooiste kansen hebben laten liggen. Droomkansen werden behandeld of het landmijnen waren. Beide keepers zijn zegge en schrijve eenmaal naar een knapgericht schot gedoken. Omdat ze dat beiden met evenveel succes deden, krijgt Gouda-De Spartaan een staartje. In het VUC-stadion in Den Haag, hetzelfde terrein dus, mogen de kandidaten het zondag nog eens dunnetjes overdoen. En daar moet dan de beslissing wel vallen. Want bij een nieuw gelijkspel na een verlenging van viermaal 7,5 minuten gaat het competitiedoelgemiddelde de uitslag bepalen.

WONDERTENT

Vanaf 1931 werden op het terrein van het Haagse VUC de centrale trainingen georganiseerd. In die jaren beschikte VUC over de eerste kunstlichtinstallatie in Europa. Waardoor de trainingen en oefenwedstrijden in de avonden gespeeld konden worden. Op dat veld van VUC werd Nederlandse voetbalhistorie geschreven. Na afloop van de veldtrainingen kwamen de spelers bij elkaar in een eenvoudige consumptie tent. In de volksmond werd die tent de “**Wondertent**” genoemd. De belangrijkste man van al die vernieuwingen was Karel Lotsy, als bestuurder had hij faam gemaakt bij zijn club het Haarlemse HFC, onder zijn leiding was die club vanuit de tweede klasse in een keer doorgestoten via de toenmalige overgangsklasse naar de eerste klasse.

Hij introduceerde het begrip mental-training, hij schreef de spelers van HFC voor belangrijke wedstrijden brieven om ze op te peppen. In het begin werd daar wat smalend om gelachen, maar het werkte bij HFC goed. Hij maakte veel buitenlandse reizen en was in contact gekomen met de Hongaarse trainer Kürschner die Lotsy liet kennismaken met de geheimen van nieuwe vormen van concentratie voor voetballers. In de **wondertent** van het Haagse VUC gaf hij concentratie en mentaltraining. Daarbij gaf hij technische en tactische tips. Hij wees de spelers op hun belangrijke taak om voor Nederland te spelen. Dat deed hij met veel stemverheffing om indruk te maken bij de spelers. Langzamerhand kwam het succes door die nieuwe vorm van begeleiding en coachen zoals overwinningen op België, Duitsland en Frankrijk. In die dertiger jaren bleef het Nederlandse elftal in tien uitwedstrijden ongeslagen. Bekende spelers uit die tijd zijn Puck van Heel, Kick Smit en Bep Bakhuys.

Gouda had wel de beste papieren

Bij een dergelijk gelijkspelletje volgende week zou Gouda dan de gelukkige worden. Maar de Gouwenars zullen zich daar waarschijnlijk niet al te veel aan vastklampen. 't Zou onverstandig zijn, want Gouda lijkt erop grond van de wedstrijd van gisteren ook langs de normale weg te moeten kunnen komen. Praktisch een wedstrijd lang heeft het in de wedstrijd een overwicht laten zien. Een overwicht bleek gisteren dan wel geen garantie te vormen, een kansrijke basis is het in elk geval.

Vooraf in de eerste minuten na de hervatting, toen de Goudse linkervleugel Hoogendoorn-Frederiks even goed loskwam, heeft men in de Amsterdamse verdediging gaten zien vallen, waar men met een verhuishagen door heen kon. Als de drieduizend Gouwenars daar nog aan, denken, lopen ze nog hun hoofd te schudden. Revet moet in die periode wel door de zenuwen verlamd zijn geweest, anders leek zijn kans werkelijk niet te missen. Enfin, hij kan troost zoeken bij veteraan Walthie, die wat kansen missen betreft ook het een en ander op z'n saldo heeft staan. Of bij de Amsterdamse rechtersvleugel Kruisbrink-Scherpenzeel, die op dit terrein eveneens een paar merkwaardige staaltjes heeft laten zien. Maar genoeg over perspectieven en gemiste kansen voorlopig, terug naar de eerste minuten van de spannende strijd. Terug naar de wat levensloze aanvangsperiode, waarin arbiter v.d. Berg aanhoudend voor buitenspel heeft moeten blazen. Beide aanvalslinies manoeuvreerden met te weinig tempo, beide verdedigingen kregen daardoor alle kans het bekende valletje open te zetten en dat dezen ze met zichtbaar genoeg.

Het duurde een kwartier voor de aanvallers de zaak door hadden. 't Duurde ook een kwartier voor Gouda had bekeken, dat het met eenzijdig aanvalsspel over de linkervleugel bij de Amsterdamse verdediging geen succes zou hebben. En daarna zag men dan de eerste aardige aanvallen, van Gouda was meer en van De Spartaan wat minder, waarbij de Spartanen aanvankelijk door meer ruimte en meer snelheid wat gevaarlijker leken, maar Gouda weldra de beste papieren had, omdat de verdediging met spil De Gruijl aan het hoofd meer dan voldoende tegenwicht kon vormen.

't Enige kansje, dat er lag zweefde voor de schoen van Kruisbrink. Maar schieten in een wedstrijd als deze bleek voor hem een vak apart en dus . . . Revet miste voor rust ook een paar mogelijkheden, waaruit vele toeschouwers een doelpunt hadden verwacht en dus had men elkaar halverwege de wedstrijd niets te vertellen.

Gouda in offensief

Toen kwam de tweede helft. In de eerste minuut kwam Kruisbrink nog eens vertellen, dat hij geen goede schutter was deze middag. 't sein werd door Gouda goed begrepen. Want die kans is daarna wel zo ongeveer de enige geweest, die de Amsterdammers in de tweede helft hebben gehad. Verkaik en Van Schaik herstelden zich langzamerhand van een vrij zwak begin. Ze veroverden langzaam maar zeker het middenveld. En aangezien toen de Goudse linkervleugel Frederiks-Hoogendoorn warm begon te lopen, leek Gouda regelrecht naar een beslissing te wandelen.

Maar nee, zo raar kenden ze in de Amsterdamse achterhoede niet schutteren of het liep allemaal goed af. Nu eens maakte de ene Amsterdammer nog net goed, wat een ander had misdreven, dan weer verzuimde een Gouwenaar van de ruime gelegenheid te profiteren. Zo verstreek minuut na minuut in een zenuwslopende spanning. Met als enige resultaat een dubbelblanke stand, na negentig minuten voetbal.

Vier maal zevenenhalve minuut moest er worden verlengd. Vier maal zeven halve minuut heeft men opnieuw een Gouds overwicht kunnen zien. Maar de enige Gouwenaar, die zichzelf zo goed in bedwang had, dat er, met redelijke kans op succes geschoten kon worden, heeft maar een keer een gaatje gevonden, Frederiks richtte eenmaal op de benedenhoek, en toen kon de voortreffelijk spelend doelman Volder de bal languit net met de vingertoppen uit de kooi tikken. De andere Goudse aanvallers kwamen aan dat schot niet toe, en waar Frederiks een kwartiertje voor het einde van de normale speeltijd in een botsing met een Amsterdamse verdediger heel wat lucht had verspeeld, kwam er van zijn voet niet veel vuurwerk meer. De Amsterdammers, die omstreeks dezelfde tijd linksbinnen Valks, de motor van hun aanval, met een bloedende hoofdwond van het veld hadden zien verdwijnen, kwamen ook in de verlenging nauwelijks aan een behoorlijke aanval toe. Met uitzondering van die ene keer dat hun rechtsbuiten voor de Goudse kooi vrijgespeeld werd, maar in de twaalfde minuut van de verlenging hopeloos mis trapte. Nadat Walthie en Revet beiden nog weer eens een schitterende kans hadden gemist, kon er ten slotte het doek over. De penningmeesters waren de enigen, die het wel leuk vinden zo.

WONDERTENT

De geschiedenis van V.U.C. gaat terug tot het begin van de twintigste eeuw.

Op 3 maart 1901 werd in Den Haag de voetbalclub Voorwaarts opgericht. Op 1 oktober 1905 volgde de oprichting van de club Utile Dulcis (U.D.). Beide clubs zijn belangrijk voor de V.U.C.-geschiedenis. De besturen en leden van beide clubs besloten in 1909 samen te gaan. Op 15 augustus 1909 werd in het restaurant 'Hof van Berlijn' in de Papestraat de fusie gesloten. De nieuwe club koos voor een naam waarin de clubnamen van de beide voorgangers te herkennen waren. Het werd Voorwaarts Utile Dulcis Combinatie, of afgekort V.U.C.

In 1930 moest V.U.C. wijken voor nieuwbouw langs de Loosduinseweg. De club verhuisde met nieuwe tribune en al naar de Schenkkade. De club kreeg hier de beschikking over een fraai complex met vier speelvelden, kleedkamers en clubhuis, dat als de roemruchte 'Wondertent' de geschiedenis in zou gaan. Langs het hoofveld werden de eerste lichtmasten - een officiële wedstrijdverlichting - op het vaste land van Europa geplaatst. Het bondsbestuur koos het nieuwe V.U.C.-terrein regelmatig als oefen- en als wedstrijdterrein voor het Nederlandse elftal.